

ніе и упѣха. Но може да рече нѣкой Родищель: какъ ще да посѣщавамъ азъ училището и учителя, когдато не разумѣвамъ нищо що по той на ученицыше си предава, защото самъ безкниженъ; На коешо му ошвѣщавамъ, какъ едно токмо посѣщеніе и часпо надгнедванѣ, доволно е да побуди честолюбіето на учителя, и усердіешо на ученицыше, за да успѣватъ всегда на подоброшо. Какъ то що бѣха нѣкогда попышали едного конюшника, опъ що се гояшъ скоро конѣше; който ошвѣща : Опъ окопо на Господина. Чесо ради и окопо всякаго Родищела може да спори, да успѣватъ лесно и дѣцата въ всека премудростъ.

Прежде нѣколко дни потужи ми се единъ Пріяшель, какъ иждиха много пары зарадъ училището си, и намериха доброго учителя, и поспавиха нуждныше Настоящели или Епішропы, за да носатъ всеко попеченіе, колкото зарадъ нуждныше работы които требватъ на ученици и учителя, толко да имашъ и надзираніе, и посѣщавашъ училището честно, за да ободряватъ учителя като да бдишъ день и нощъ зарадъ доброшо воспитаніе на дѣцата, а ученицыше, като да прилѣжавашъ съ вниманіе на всичкиште учебни предмети, за да се покажашъ до-